

ført begrundede Klager over Loven. Videre skal jeg ikke udtale mig med Hensyn til Paastandene fra de forskjellige Sider.

Den ærede Rigsdagsmand har gjort en meget vigtig Betragtning gjældende, som jeg imidlertid ikke skal gaae ind paa, thi jeg skal ikke her i Rigsdagen, hvor vi sidde for at beslutte om, hvad der skal gøres for Kongerigets Bedkommende, indlade mig paa, hvad der skal skee, maae skee eller vil skee med Hensyn til de andre Landsdele. Jeg er slet ikke saaledes indviet i, hvorledes det er gaaet til, at Lovudkastet er kommet frem; det er muligt, at den ærede Rigsdagsmand veed det meget bestemt, men jeg veed slet ikke, om Udkastet er kommet tilveie i et Geheimestatsraad eller i et Statsraad, og jeg bryder mig heller ikke om at vide det. Som Medlem af den danske Rigsdag er jeg berettiget til her at foreslaae de Forandringer i Loven, jeg finder at være hensigtsmæssige, og det har jeg gjort. At Loven er os forelagt af Regjeringen, viser jo, at vi kunne gjøre det uden nogen Betænkning, thi var der det Allermindste iveien derfor, vilde det jo være besynderligt, om Regjeringen havde forelagt os Udkastet; det maatte i alt Fald kun have været til Efterretning, men ikke til Forhandling og Vedtagelse. Jeg troer derfor, at dette er en Sag, som det er meget slibrigt og mislygt at debattere her, og jeg mener, at vi bør holde os til Spørgsmaalet, saaledes som det foreligger fra Regjeringens Side, uden Hensyn til nogetsomhelst Andet.

Varfod: Jeg kan ikke være ganske enig med den sidste ærede Taler, thi mig er det virkelig ikke ligegyldigt, om Lovforslaget er fremkommet i Statsraadet eller i Geheimestatsraadet. Vi have ikke noget Geheimestatsraad — idetmindste kjender Grundloven ikke noget saadant —, og det skulde gjøre mig ondt, om enten dette Lovudkast eller nogetsomhelst andet, hvormed Rigsdagen faaer at bestille, havde, forinden det kom her, havt noget at gjøre med Noget, der kaldes et Geheimestatsraad. Det er imidlertid ikke derom, jeg nærmest har forlangt Ordet.

Staten burde ganske vist lønne sine Embedsmænd saaledes, at den ikke bagefter be-

høvede at give dem Drifkepenge (Tschèrning: Net, Spisepenge!) i Egenstab af saadanne Lønningstillæg som det her omtalte; det synes imidlertid fra alle Sider indrømmet, at Staten ikke har gjort det, og at der er Grund til at give dem et Lønningstillæg, og naar det er Tilfældet, saa maa man naturligviis gaae ind paa en Lov, der kan opfylde den Staten paahvilende Forpligtelse, om ogsaa en saadan Lov i og for sig kan være nok saalidet tiltalende. Det forekommer mig nu, at naar man sammenholder den ifjor givne Lov — det er jo væsentlig den samme som den, Udvalgets Fleertal iaar foreslaaer — med den af den ærede Finantsminister iaar indbragte Lov, saa vil det være vanffeligt at erklære sig om, for hvilket af de to Principer der taler Mæest. Det forekommer mig, at i det Hele, har baade den ene og den anden Lov meget lidt Tiltalende ved sig. Hvis jeg nu ikke har misforstaaet det ærede Fleertal, saa forekommer det mig særlig at anbefale sit Forslag, det vil sige Vedtagelsen af Loven omtrent i samme Skikkelse, som den havde ifjor, dermed, at Loven eengang er vedtaget saaledes, og det synes deri at finde en temmelig betydelig Anbefaling. Men naar jeg ikke husker meget feil, saa var hverken Rigsdagen i det Hele eller Folkethinget i Særdeleshed meget vel fornøiet med, den ifjor vedtagne Lov, og naar jeg tænker tilbage paa de Kampe, af hvilke den var et Resultat, og paa den Tilfredshed, som Loven sandsynligviis dengang fremkaldte, saa forekommer den Anbefaling, at en saadan Lov eengang er vedtaget, at være saagodtsom slet ingen Anbefaling. Naar dernæst det ærede Fleertal som en Anbefaling for sit Forslag siger, at det er dets Mening, at det ikke kan antages, at den ifjor vedtagne Lov har fremkaldt grundede Klager, saa veed jeg ikke, hvorpaa det ærede Fleertal støtter eller er istand til at støtte denne sin Paastand. Vi have tvertimod hørt af den ærede Finantsminister, som dog vistnok har paalidelige Kilder at tye til, at han ikke alene antager, at den har fremkaldt grundede Klager, men at han veed, at den har fremkaldt velgrundede Klager. (J. A. Hansen: Forham!) Sa han maa dog vistnok bedre være